

Скарбничка

Дитяча газета

№3(10) березень 2011

Привітання

Вітаємо дорогих мам,
бабусь та дівчаток
зі святом весни!
Весняного вам настрою, щастя,
здоров'я, успіхів!
Усміхайтесь, радійте життю
і тримайтеся за руку Ісуса,
Котрий вас безмежно любить!

Ваші друзі з видавництва
«Джерело життя»

Веселий олівець

На крилах ластівки весна
У край наш прилетіла,
Така чудова і ясна,
Теплом поля зігріла.
Дрімучий ліс від сну ожив,
Травичка вгору рветься,
Лелека гілку положив,
Вже й за гніздо береться.
А жайворонок без кінця
Дзвенить в широкім полі,
І б'ються радісно серця:
Прийшов кінець неволі,
Минулася лиха зима,
Морозам вже не бути!
І перший цвіт земля прийма,
Пісні довкола чути.
Так хочеться хвалить Творця
За дні весни чудові,
І жити, жити без кінця
В Його святій любові.

М. Стащук

Уважно розфарбуй кольоровими олівцями.
Кожна цифра відповідає окремому кольору.

- 1. Білий
- 2. Темно-коричневий
- 3. Голубий
- 4. Жовтий
- 5. Тілесний
- 6. Зелений
- 7. Світло-коричневий



Щастя і нещастя	3
Пригоди шукачів	4
«Непочута» молитва	5
Дивні гості Щасливої Країни	7
Веселый English	9
«Тайны другого»	10
Крик в подъезде	11
Умилі руки	12

Необычная радость

2



Три тюльпани

6



Риби

8



Необычная радость



Что обычно нам приносит радость? Хорошие известия, подарки, общение с друзьями, вкусное угощение, новые игрушки или вещи, хорошие оценки в школе. Конечно, список можно продолжить. Но Яночка недавно пережила, по ее мнению, необычную радость, потому что даже не знала, что такая радость существует.

На уроке зарубежной литературы Нина Федоровна рассказывала детям о пословицах и поговорках разных народов. Она также обратила внимание детей на имена некоторых людей, высказывания которых стали знаменитыми. А еще она сказала, что древняя книга Библия тоже служит источником известных высказываний, пословиц и поговорок.

— Может быть, кто-то из вас, ребята, знает такие пословицы, которые записаны в Библии? — спросила учительница.

Никто из одноклассников ничего не ответил. А Яночка постеснялась ответить, хотя хорошо запомнила одну такую пословицу: «Кто не работает, тот и не ест». Не так давно они дома с папой, мамой и братом читали эти слова в Библии, а папа подметил, что это предложение считается народной пословицей. Еще он вспомнил, как его дедушка часто эту пословицу повторял, когда папа был еще мальчиком, и ему надоело собирать малину на колючих кустах на краю огорода. «Кто не работает, тот и не ест», — говорил ему с улыбкой дедушка. Он знал, как внук любил кушать ягоды, поэтому и улыбался — хочешь, не хочешь, а приходилось их собирать, а то и впрямь не дадут любимого лакомства!

Так вот, Яночка не ответила. Не хотелось ей выглядеть белой вороной среди остальных. Урок закончился, Яночка, как ей казалось, забыла о вопросе учительницы. Но вот прошло уже пару дней, и она не могла понять, почему у нее какое-то грустное настроение. Даже родители это заметили.

И вот в один из вечеров, когда они собрались всей семьей, чтобы почитать вместе, из книги, которую достала и открыла мама, выпала старая открытка. Яночка поспешила поднять ее. С открытки на девочку смотрели двое улыбающихся мальчишек. Ниже были напечатаны слова: «Радость человеку в ответе уст его, и как хорошо слово вовремя!» Притчи 15:23». Девочка прочитала их вслух.

— Это что, слова из Библии? — спросила она.

— Да. Их записал мудрый царь Соломон в своих Притчах, — ответил папа.

И Яночка вдруг вспомнила урок зарубежной литературы, вопрос Нины Федоровны и свое смущение. Она тут же рассказала все, как было, родителям и брату.

— Теперь ты понимаешь, почему ходила эти дни грустная? — спросила мама, нежно обнимая дочурку. — Ты просто не воспользовалась возможностью получить необыкновенную радость. Давай еще раз прочитаем эти слова: «Радость человеку в ответе уст его, и как хорошо слово вовремя!»

На следующий день у Яночки по расписанию снова был урок зарубежной литературы. Она подошла к учительнице перед уроком и сказала о том, что знает одну народную пословицу, которая записана в Библии. Учительница, на удивление Яночки, очень обрадовалась и сказала, что обязательно вызовет ее на уроке к доске, чтобы она поделилась своим знанием с одноклассниками.

Вы себе даже не представляете, как обрадовалась Яна, когда после ответа возле доски получила оценку «12». Но не только поэтому. Она была рада, что избавилась от какого-то необъяснимого груза. Теперь она поняла, что если бы сразу ответила на вопрос учительницы, то вся эта радость стала бы ее достоянием еще в тот день. Ведь не даром Соломон написал: «...И как хорошо слово вовремя!» И, как оказалось, необычная радость Яночки могла бы быть еще больше, если бы она получила свои 12 баллов на прошлом уроке. Нина Федоровна сказала, что в тот день у нее был особенный приз для ученика, который ответит на «12». И так как в их классе никто такой оценки не получил, приз достался мальчику из параллельного класса. Нина Федоровна пообещала, что каждый раз, когда она будет подготавливать интересные дополнительные вопросы по новой теме, то постарается отмечать учеников за лучшие ответы каким-нибудь особенным призом.

В тот вечер Яночка рассказала дома о том, как слова из Библии помогли ей не только испытать необычную радость, но и получить хороший урок. Что ж, запомните и вы, ребята: радость человеку в ответе уст его и как хорошо слово вовремя!

Загадки

Я раскрываю почки
В зеленые листочки.
Деревья одеваю,
Посевы поливаю.
Движения полна,
Зовут меня...

(Весна)

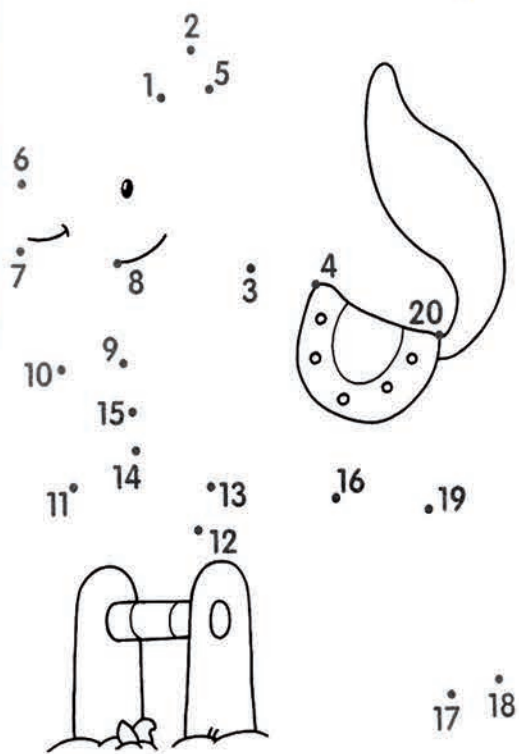
Бегу я, как по лесенке,
По камушкам звеню.
Издалека по песенке
Узнаете меня.

(Ручей)

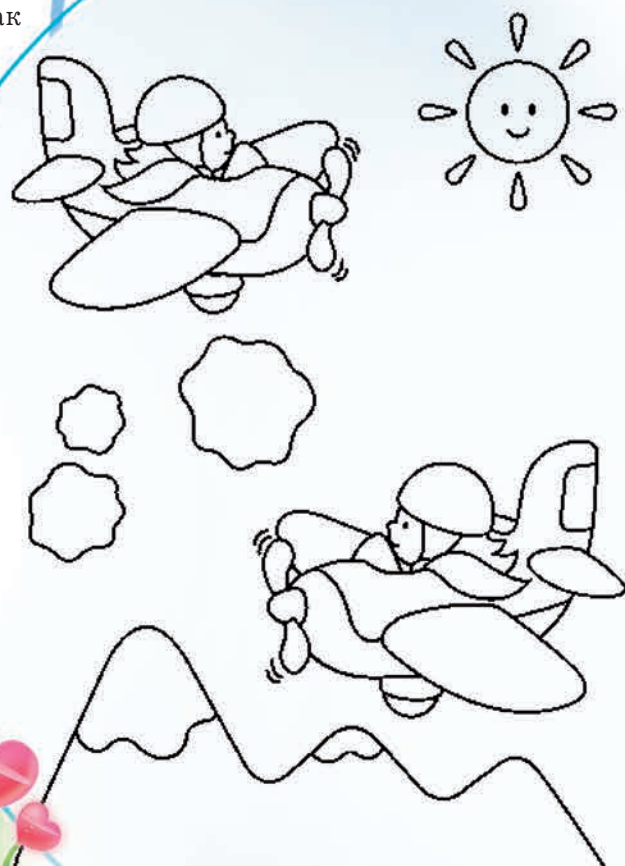
Его просят, его ждут,
А как придет —
Прятаться начнут.

(Лужок)

Соедини точки



Раскрась



Щастя і нещастя



Оленці подарували п'ять гривень. Та не прості, а одною монетою. «Яке щастя!

– подумала дівчинка і поклала монетку в кишеню. – Куплю цукерок!». І, підстрибуючи, побігла до магазину. Та дорогою монетка випала.

Прийшла Оленка в магазин, вибрала улюблених цукерок, зазирнула в кишеню, а грошей немає. «Не поїм я цукерок! – подумала Оленка. – От нещастя!»

Тим часом летіла сорока, побачила – щось блищить на стежинці. Підлетіла і схопила монету. Летить і думає: «Яке щастя! Прикрашу я цією красою своє гніздечко». Принесла вона монету і поклала в гніздо. Побачили це її малі пташенята і подумали: «Яке щастя принесла нам матуся. Зараз ми пограємося і поїмо!» Почали пташенята гратися цією монетою. І одне з них ненароком проковтнуло монету, почало воно давитися нею, задихатися. Злякалися сороченята: «Яке нещастя!» Почали гукати маму. Прилетіла мама-сорока, як побачила, то й закричала: «От нещастя!» Витягнула з горла пташеняти монету й викинула її якомога далі. Зраділи усі, що братик їхній живий залишився. «Яке щастя!» – сказали вони.

Упала монета в траву і там виблискує. Пробігала повз неї мишка, побачила, зраділа: «Яке щастя! Сонячний промінчик упав. Заберу його до своєї нірки, нехай там світить». Притягнула її в нірку, але там «сонячний промінчик» не виблискував, крім того, він перекрив вхід до комори. Хотіла мишка його витягнути, але не змогла. «Яке нещастя! – подумала мишка. – Я і без світла, і без їжі зостанусь. Доведеться добре покопати, аби витягнути це звідси». Витягла мишка монету і побачила, що домівка її стала більшою і до комори із запасами є гарний доступ. Сподобалося це миші, і

вона подумала: «Яке щастя!» А монета покотилася і впала біля яблуні.

У той час Максимко і Артем вирішили поласувати яблуками. Натрапили вони спілих яблук і давай збирати. Раптом Максим побачив 5 гривень та ще й одною монетою: «Оце щастя! – вигукнув хлопчик. – Це ж справжні гроші».

– Оце так, – здивувався Артем, – віддай мені. Я колекціую такі монети.

– Ти що? Це я знайшов, вона моя. Я теж збираю гроші на велосипед.

– Так це ж особлива, ювілейна монета, я тобі паперові гроші дам, – просив друг і почав видирати монету.

– Не віддам! – заперечував йому Максим, штовхаючи товариша.

Зав'язалася бійка, і монета непомітно викотилася з рук хлопців. А вони так захопилися бійкою, що навіть не помітили цього. А коли заспокоїлися, то довго шукали монету у траві і не знайшли. «Яке нещастя», – подумали хлопці, обнялися і пішли додому.

Покотилася монетка і знову впала на стежинку. Повертається Оленка із магазину сумна. Коли раптом бачить – лежать на дорозі її п'ять гривень. «Яке щастя!» – закричала дівчинка і почала стрибати від радощів.

Знову повернулася Оленка до магазину. Вибрала улюблені солодощі. Стоїть у черзі до каси з пакетиком цукерок. А перед нею бабуся стоїть, у її корзинці півлітра кефіру, булочка і вісянка. Дійшла бабуся до каси, дістала гаманця, а грошей у неї не вистачає. «Яке нещастя», – подумала бабуся і почала викладати кефір. Шкода стало Оленці стареньку, дістала вона свої п'ять гривень, віддала свої цукерки і сказала продавцю: «Я заплачу за неї», і поклала кефір у бабусин кошик. «Дякую, дитинко! – зраділа бабуся. – Яке щастя! Яке щастя, що Бог подарував тобі таке добре серце».

«Яке щастя – мати таку дитину», – подумала продавця і пригостила Оленку карамелькою.

«Справді щастя!» – подумала, усміхаючись, Оленка, помахала старенькій рукою і весело побігла додому.

А ви як думаєте, що таке щастя? Що для цього потрібно? Намалюйте своє щастя.

Автор статті та ілюстрацій **Валентина Трач**



Геометрические фигуры

Задание 1

Треугольный конструктор

1) Вырежи из цветного картона 12 одинаковых треугольников.

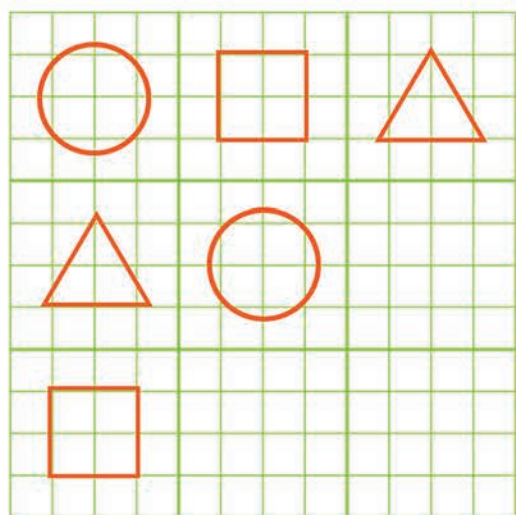


2) Попробуй сложить из них фигурки, которые ты видишь на картинках.

3) Придумай и сложи свои фигурки. Если ты сделаешь еще несколько треугольников, то сможешь складывать целые картины.

Задание 3

Дорисуй недостающие фигуры в пустых квадратах.



Задание 2

Рисуем с помощью геометрических фигур. Что можно нарисовать с помощью одного прямоугольника, одного треугольника и трех кругов?



А вот геометрическая картина. Раскрась каждую фигуру разными цветами и посчитай, сколько использовалось треугольников, прямоугольников, квадратов, овалов и кругов на картинке.



Нарисуй свою картину из геометрических фигур.

Задание 4

Раскрась картинку в соответствии со значками.

- Желтый
- Голубой
- ✱ Синий
- △ Коричневый
- ◇ Фиолетовый



Задание 5

Прочитай название геометрических фигур по стрелочкам.



Задание 6

Дорисуй солнышко



«НЕПОЧУТА» МОЛИТВА

Світлана вийшла вранці зі своєї кімнати дуже засмучена.

— Хто вже встиг образити тебе, доню? Хлопчики ще сплять, — здивувалася мама.

Дійсно, два братики Світлани солодко спали у своїх ліжечках. Дівчинка зухвало відповіла:

— Матусю, я більше не хочу молитися! Бог все одно не відповідає на мої молитви!

У всіх моїх подружок є красиві ляльки «Сінді», а мені Ісус не хоче її подарувати. Чому, мамо?

— Доню, ми зараз не можемо купити тобі таку дорогу ляльку. Твоїх братиків потрібно готувати до школи, і на це потрібні будуть гроші.

— Я ж не прошу вас з татом купити ляльку. Як ти, матусю, не зрозумієш?! Я молюся про неї Ісусу! Наприклад, Олі «Сінді» подарувала бабуся на день народження, Вірі прислали родичі з-за кордону.

Хіба Ісус їх більше любить, ніж мене?

Мама на хвилину замислилася, потім взяла доньку за руку і повела її в дитячу кімнату.

Тут скрізь були іграшки. Вони лежали у великих картонних коробках, красувалися на шафі або були просто розставлені на підлозі.

— Дивися, як багато у вас іграшок. А ось у затишному ліжечку, яке зробив тато, спить зовсім нова красива лялька. Чим вона гірша за «Сінді», Світланко?

— Але, мамо, хіба Ісусу шкода зробити мені такий подарунок?

— Донечко, давай усе з'ясуємо. Уяви собі, що десь у далекій країні живе одна маленька дівчинка. У тій країні людям дуже важко жити. Пекуче проміння сонця висушує не тільки посіви на полях і траву на пасовищах, а й водоймища. І від спраги гинуть тварини. Дітки там мріють вволю поїсти, і вони не сплять у таких зручних ліжечках, як твоє.

Усі гроші їхні батьки витрачають на їжу і моляться тільки про те, щоб їхні діти не померли з голоду. Уяви собі там маленьку дівчинку. Замість красивих іграшок у неї дерев'яні фігурки, які не можна одягнути і причесати. Як ця дівчинка мріє мати хоча б найменшу, навіть не нову ляльку! А тут ти молишся про «Сінді». Як ти думаєш, чиє прохання Господь виконає?

Ти сама як би вчинила?

— Звичайно, я б найкрасивішу ляльку віддала тій дівчинці!

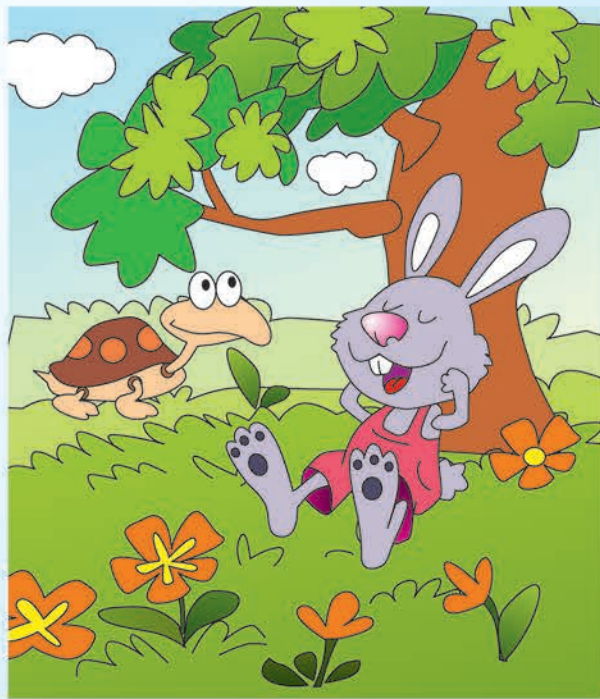
— Ось так і робить Ісус. Часто ми молимося про те, що не відповідає Його волі. Бог не хоче, щоб Його діти були жадібними егоїстами. Він любить, коли ми піклуємося про інших, не поспішаємо ображатися. Подивися, скільки в тебе іграшок! Хтось би дуже здивувався твоїй незадоволеності. Думаю, доню, тобі слід вибачитися перед Ісусом за капризування.

— Добре, мамо, я краще буду молитися, щоб Господь послав іграшки всім бідним дітям, усім, у кого їх немає!

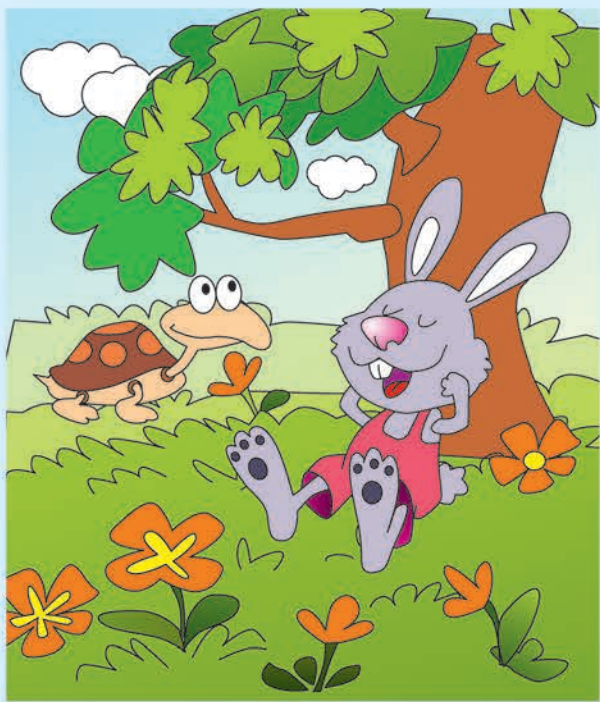
— Такій молитві Господь неодмінно зрадіє, — усміхнулася мати.

Після цієї розмови Світланка із задоволенням гралася своєю лялькою. А трохи пізніше вони разом з матусею віднесли повну коробку іграшок у школу-інтернат для глухих дітей.

Дівчинка добре засвоїла: не можна бути егоїстом.



Знайди відмінності



Місяці

Березень — третій місяць року в календарі, він має 31 день.

Назва **БЕРЕЗЕНЬ** закріпилася за місяцем у середині XIX століття. Походить від назви промислу — березол (заготівля березового попелу, що використовувався для виготовлення скла). До цього часу місяць називався март. У народі його звали: капельник, протальник, запалі сніги, з гір потоки, соковик, полютий, красовик.

8 Березня – весняне свято бабусь, мам, дівчаток.

Лабіринт

Соедини точки и раскрась



Три тюльпани

Марія Власюк

Почалися весняні канікули, і Марійка з братиком Павликом поїхали до бабусі. Це була чудова пора. Після зимових сірих днів особливо приємним було яскраве весняне сонечко, сніги танули і стікали веселими струмочками.

Узувшись у чобітки, сестричка з братиком готові були цілий день гуляти парком, спостерігаючи, куди плинуть весняні струмочки, і вимірюючи глибину калюж, що утворилися від розталого снігу. Проте бабуса обірвала їх веселе заняття запрошенням на обід.

Пообідавши найсмачнішими у світі бабусиними пончиками з молоком, діти знову зібралися в парк, але, взувши свої чобітки, Марійка помітила, що вони мокрі і холодні. Проте вирішила не звертати на це увагу. Аж поки не стемніло, братик із сестричкою бавилися весняними струмочками, пускаючи кораблики сухого листя. Це був чудовий день! Проте наступного дня Марійці було чомусь важко встати з ліжка. Сильно боліла голова, було боляче ковтати і непокоїв нежить. Змірявши температуру, бабуса все зрозуміла. Тепер Марійка була змушена провести весняні канікули в ліжку. Було боляче і прикро, адже на вулиці так яскраво світило сонечко, так пахло повітря, і вже, напевно, з'явилися перші квіти, а Марійка цілі дні лежала під ковдрою із зав'язаним горлом, попиваючи тепле молоко з медом.

А Павлику було невесело самому гуляти в парку, до того ж йому було шкода свою сестричку, і він, як міг, допомагав їй: читав казки, приносив гарячий чай. А одного дня, укотре зайшовши до кімнати своєї хворої сестрички, він радісно усміхався. Його руки були сховані за спиною, і можна було здогадатися, що він приготував сюрприз. За мить він простягнув сестричці букет із трьох червоних тюльпанів. Марійка ніжно погладдила квіти і пригорнула до себе, вони так чудово пахли весною: талим снігом і сонечком. Павлик поставив тюльпанчики в стакан біля ліжка сестрички, і ця частинка весни, оселившись в її кімнаті, допомогла їй одужати.

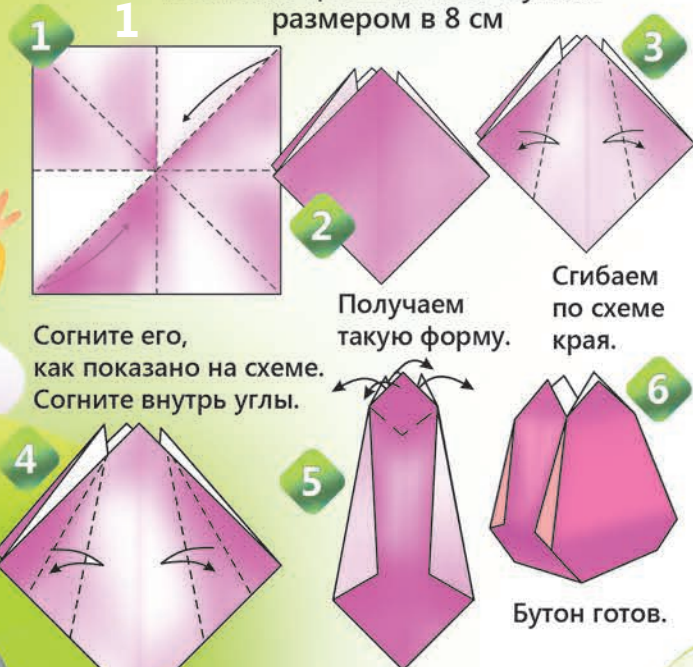
А де ж Павлик дістав цей букетик? Річ у тім, що їхні бабуса з дідусем вирощували тюльпани в теплиці. Дітки часто заходили туди, щоб побачити, чи не розцвіли квіти. І ось настав день, коли тюльпани розпустили свої яскраво-червоні пелюстки. Це було справжнє диво – море червоних квітів. Цілий день бабуса з дідусем працювали, зрізуючи квіти, а Павлик їм допомагав. Але хлопчику було шкода, що Марійка не побачить того моря квітів, тому і вирішив принести їй хоч невеличкий букетик.

Цей невеличкий вияв доброти і турботи не потребував затрат великих зусиль або коштів, але яким цінним і незабутнім він виявився для хворої дівчинки!

Оригами

Бутон тюльпана

Возьмите цветной лист бумаги размером в 8 см



Согните его, как показано на схеме. Согните внутрь углы.

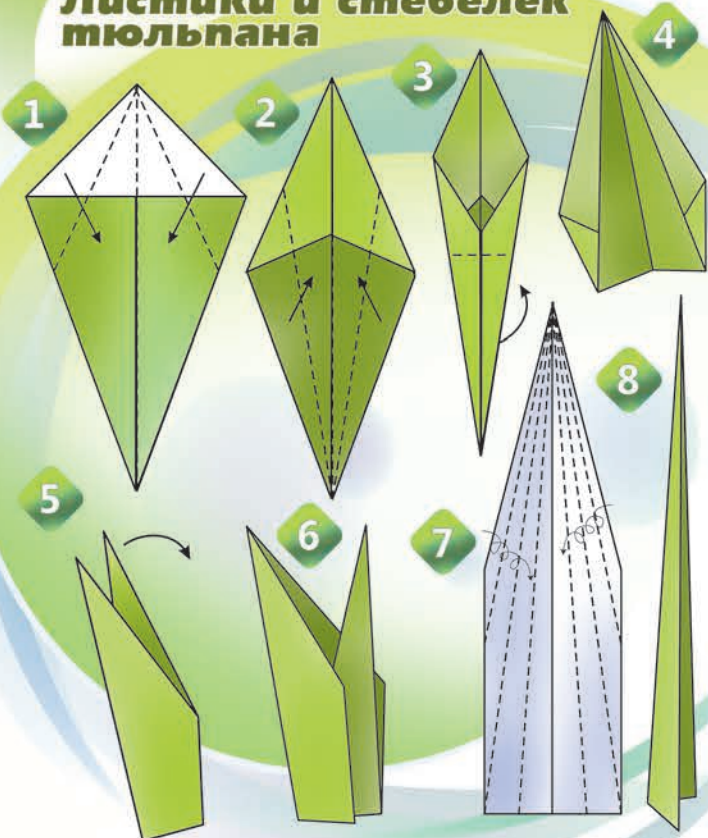
Получаем такую форму.

Сгибаем по схеме края.

Сворачиваем края.

Теперь можно аккуратно расправить бутон. Листочки можно вогнуть во внутрь или выгнуть.

Листики и стебелек тюльпана



Возьмите квадратный зеленый лист бумаги. Согните края внутрь. То же проделайте с верхними краями на рис. 1. Еще раз согните нижние края, как на рис. 2. Согните форму поперек, как показано на рис. 3. Получим двойной листочек.

Возьмите лист бумаги и согните, как показано на схемах 7,8. В результате получим стебелек для бутона. Монтируем все три элемента, и у вас получится нежный и красивый тюльпан.

Букет тюльпанов



Червячок

Составь слова. Первая и последняя буквы уже написаны.



Марія Власюк

ДИВНІ ГОСТІ ЩАСЛИВОЇ КРАЇНИ

Десь далеко-далеко, за морями і лісами, є Щаслива Країна. Її жителі привітні, благородні, дружні, ввічливі, батьки люблять дітей, діти поважають батьків, ніхто нікого не ображає, скрізь панує мир і порядок. І від того всі вони надзвичайно щасливі.

Але одного разу до них завітали дивні гості – це були послы з іншої країни. Вони забажали зустрітися з Царем і жителями. Їх чемно прийняли за місцевим звичаєм.

Цар: Вітаємо вас, о поважні гості, у нашій Країні! Представтеся, будь ласка, хто ви, звідки і з якою метою прийшли до нас.

Нютют: І ми вас вітаємо! Ми посланці з країни Хірг. Я – Нютют.

Льогокла: А я Льогокла. Вітаю вас!

Китокран: І я вас вітаю, вельмишановний Царю і всі жителі Країни. Я – Китокран.

Цар: Я думаю, ви прийшли з дуже далекого краю, бо у вас такі дивні імена. І обличчя ваші дуже зморені. Вам потрібно відпочити. Ходімо, я відведу вас до кімнати для гостей, там ви зможете відновити свої сили.

Льогокла: Так, ми довго йшли до вас, але не будемо зараз відпочивати, бо маємо дуже важливу справу.

Китокран: Ми прийшли, щоб укласти з вами договір миру і співпраці. Давайте об'єднаємо наші держави в одну країну повного щастя.

Цар: Але ж подивіться на моїх людей, хіба вони не щасливі?

Китокран: Так, але я впевнений, що *такого* щастя вони ще ніколи не відчували.

Нютют: Але ви можете надолжити це, кожного дня вдихаючи чудодійний аромат, який бадьорить, коли немає сил, заспокоює, коли дуже хвилюєшся. Я запевню вас: це варто того, щоб хоч раз спробувати.

Льогокла: А завдяки мені ви будете ще веселішими, будете хотіти тільки сміятися, співати і жартувати, зникнуть усі комплекси. Незнайомі люди вмить стануть найріднішими, найближчими у світі. Країна вічного свята – це чудова перспектива!

Китокран: А я вирішу всі ваші проблеми, відкрию незбагненні можливості вашого розуму і уяви, ви будете бачити цей світ тільки в найкращих барвах. Це ваш шанс змінити життя в одну мить.

Цар: Дякуємо, аленам потрібно обговорити вашу пропозицію, ви не заперечуєте?

Китокран: Ні, ні, ні, будь ласка! Ми вас зачекаємо біля воріт.

Цар Щасливої Країни був дуже мудрий, тому він відразу відчув небезпеку і вирішив застерегти своїх підопічних.

Цар: Любі мої, ви всі щойно бачили цих непроханих гостей і чули їхню промову. Але не потрібно приймати швидких рішень. Нам потрібно бути дуже пильними, щоб не

потрапити в халепу. Придивіться пильніше до цих посланців, і ви побачите, хто ховається під тим гарним одягом. А їхня мова – це суцільний обман. «Чудодійний дим», який рекламував Нютют, насправді дуже отруйний. Він вражає легені, серце і мозок, забруднює весь організм і поступово вбиває. А найгірше, що, подихавши ним один раз, буде хотітися ще, і ще, і ще, хоч він зовсім не прийнятний. А Льогокла ще більш підступний. Навіть страшно уявити, якою стала б наша Щаслива Країна, якби ми підписали з ним угоду! Наші воїни знесли б, мудреці стали безумними, а матері народжували б хворих дітей. А Китокран – це ж просто перевдягнена смерть! Якщо ви ще в чомусь сумніваєтеся, то прочитайте їхні імена справа наліво.

Любчик: Тютюн, Алкоголь...

Велла: Наркотик?!

Рада: Це ж наші найстрашніші вороги з країни Гріх!

Вірний: І вони хотіли підкорити нас хитрістю! У них нічого не вийде!

Цар: Любі друзі! Ми в жодному разі не підпишемо договір з ними. Але це пастка, бо послы повернуться і приведуть із собою велике військо, вони захочуть взяти нас силою. Тому, дорогі мої, будьте дуже сильними і відважними! Єдина зброя, яку ми маємо, це коротке, але рішуче «Ні». Озбройтеся, захищайтеся і перемагайте!

Після цього жителі Щасливої Країни повертаються до гостей.

Цар: Шановні гості, Нютют, Льогокла і Китокран, як ви самі себе назвали. Ми розкрили ваш підступний план і не будемо підписувати угоду з нашими ворогами. Попросимо вас якнайшвидше залишити нашу країну!

Китокран: Ось так? Тоді ми візьмемо вас силою. До зброї! З того часу у цій країні точиться жорстока боротьба з підступними воїнами країни Гріх. Маленьким, добрим жителям Щасливої Країни потрібно бути дуже сильними і відважними, щоб не потрапити в полон до своїх ворогів.

Господарочка

Десерт из бананов с орехами и лимонным соком

Понадобится: 5 бананов, полстакана толченых орехов, 2 столовые ложки лимонного сока.

Нарезать ломтиками очищенные бананы, засыпать толченые орехи, добавит лимонный сок.

Салат из огурцов с капустой

Понадобится: 3 свежих огурца, 500 г белокачанной капусты, 5 шт. редиса, 1 помидор, 2 ст. ложки оливкового масла, зелень петрушки и сельдерея.

Огурцы нарезать тонкими кружочками. Капусту и редис мелко порубить. Ингредиенты соединить, добавить измельченную зелень, заправить оливковым маслом, перемешать. Выложить в салатник, украсить дольками помидора.

Салат «Весенний»

Понадобится: 1 кочан листового салата, 5 шт. редиса, 2 маринованных огурца, 1 стебель лука-порея, 1 яйцо, лимонный сок, соль.

Салат тонко нашинковать. Редис и огурцы нарезать тонкой соломкой. Лук мелко порубить. Яйцо сварить вкрутую, остудить, очистить, мелко порубить. Овощи соединить, посолить по вкусу, заправить небольшим количеством лимонного сока и перемешать. Посыпать измельченным яйцом.

Приятного аппетита!

Заблукала десь мурашка,
Йй, напевно, дуже важко
У траві густій, зеленій
Віднайти свій дім без мене.
Як же бути, що робити?
Учить Бог усіх любити.
Тож візьму я бідолашну
Й понесу, мені неважно.

Сергій Рачинець

РИБИ

Лабіринт



Интересные факты о животных

Какое животное самое опасное?

На свете очень много опасных для человека животных. Среди этих животных встречается большое количество людоедов. Среди рыб самые опасные — это пирании, белые и тигровые акулы. Они нападают на людей в воде. На суше самые опасные животные — это леопарды, тигры, львы, бегемоты и малярийные комары. От перечисленных выше животных ежегодно погибает большое количество людей.

Какое существо на планете самое ядовитое?

Самое ядовитое существо на нашей планете — это прозрачная австралийская морская медуза.

Если извлечь из нее весь яд, то его хватит на то, чтобы убить шестьдесят человек. Медуза

эта весит 6 килограммов. У нее есть 60 щупалец, в каждом из которых и находится то опасное вещество, которое может убить многих животных, в том числе и человека. Если человек дотронется до австралийской морской медузы, то умрет в течение четырех минут.

Среди змей самая ядовитая — морская. Называется эта змея ластоухост. Ее яд самый сильный. Также на нашей планете есть лягушки-листолазы. Это самые ядовитые лягушки в мире. Яда одного такого существа достаточно, чтобы убить десять человек. Самый ядовитый на свете паук — бразильский. Этого паука еще называют банановым, потому что он прячется среди бананов.

Ні ковдр, ані подушок у риб, звичайно, немає. А спати усе ж таки хочеться: і риб'ячому мозкові, і м'язам потрібен повноцінний відпочинок. Річковим риbam спати більш-менш зручно: на ніч вони можуть і в пісок заритися, і заховатися в мулі. А от риbam, які живуть у морі, — гірше: до дна не допірнеш, скільки не старайся. І вони, ледь роздувши або стиснувши пухир, врівноважують себе у воді і засинають в найдивовижніших позах: догори животом, донизу головою...

Восени і взимку життя прісноводних риб різко змінюється. Коли вода в річці або в озері охолоджується до семи

градусів, риби збираються в спальнях — зимувальних ямах. Скупившись, вони окутують себе слизом, щоб захиститися від мікробів, і впадають в довгий сон. А деякі риби взимку можуть взагалі спати, вмерзнувши в лід. Так спить знаменита чорна риба даллія. Дехто подумає, що в даллії доля не завидна. Однак знали б про таку можливість акули, вони могли б даллії позаздрити. Вважають, буцімто акул усе життя мучить безсоння. У них немає плавального пухиря, який підтримує на плаву інших риб, навіть якщо вони не ворухать плавниками. Ось і доводиться міряти океан, не знаючи відпочинку ні вдень, ні вночі.

Баобаб — найтовстіше дерево у світі. Ростає воно в Африці. Щоб охопити його 25-метровий стовбур, потрібно, щоб увесь ваш клас узявся за руки, утворивши коло.

А найвище дерево — секоя. Ростає воно в Північній Америці і сягає заввишки до 120 метрів. Порівняти висоту його можна хіба що з хмарочосом.

На баобабі ростуть солодкі їстівні плоди, зовні схожі на огірки, а на вічнозеленій секвої — шишки.

Загадки

Из-под снега вышел друг —
И весной запахло вдруг.

(Літо)

Таеет снежок, ожил лужок,
День прибывает.
Когда это бывает?

(Весна)

Веселый English

1



Martyn and his uncle go in the forest. They want to gather mushrooms.

2

— Привет, ребята!
Сегодня я хочу поделиться с вами одной историей, которая произошла со мной недавно. Но расскажу я вам ее, конечно же, на английском языке. Прочтите ее и напишите стихотворение про мою историю. Лучшие стихи будут напечатаны в нашей газете.

— I think, it will rain.

— But I see any cloud!

3



4

— Wind blows. We must go home.

5



— But I want to gather mushrooms!

6



7

But Martyn sees the mushroom and picks it.

The uncle goes home.

8



— Where is my uncle? I see first drops of rain. I don't know where to go.

9

— I can pray and God will help me! Dear God, help me to find my uncle. Amen.

11

— Let us go home or we will be wet.

— Uncle, I am so glad to find you! God helped me!

10

Martyn moves aside the bush and sees his uncle!

Словарик:

- to gather mushrooms – [ту гезэр машрумс] – собирать грибы
- a drop – [э дроп] – капля
- to get wet – [ту гэт вэт] – промокать
- God – [Год] – Бог
- amen – [эймэн] – аминь
- to move aside – [ту мув эсайд] – отодвигать
- a bush – [э буш] – куст

The end

ДИВНИЙ ПОДОРОЖНІЙ

Хлопчик з радістю вивчав в церкві Боже Слово
І почув для себе він істину чудову.
Ось, мовляв, у світі цім – має знати кожний:
Повз будинки, повз двори ходить Подорожній.
Для людей Він – наче свій, всі про Нього знають.
Та закривсь від Нього світ, рідко в дім впускають.
Йшов хлопчина по шляху – вся душа в тривозі:
«А, можливо, я Його стріну по дорозі?»

Чи часом не проминув дім наш мимоходом?
Серце мліє від страху: "Де ж Він зараз ходить?"
«Чи не стукав в двері нам часом подорожній?» –
Він матусю запитав, ставши на порозі.
– З чого взяв ти, що у нас гості мають бути?
Не дзвонили, не писали, нічого не чути...
– Ні, матусю, бо цей гість якийсь особливий.
Дім, куди приходить Він, вмить стає щасливий.

Спокій змінює журбу, в дім приходить радість,
А любов жене біду, наступає радість.
Мати брову підняла: «Перший раз це чую,
Казка, певно, це твоя, так собі міркую...»
«Ні, матусю, пастор наш – чоловік серйозний,
Тільки правду він говорить – є цей подорожній!»
Заскрипіли в снігах двері, батько входить в хату.
«А чи прийде подорожній? Може, знає тато?»

Хмурить батько густі брови – нічого сказати.
«Хто такий той подорожній, щоб прийти до хати?»
«Хто порадить? От біда! Хто нам правду скаже?
Може, Біблія стара дідова підкаже?...»
Розгорнув Святе Письмо – всього там багато,
Та нічого не знайшов стурбований тато.
«Чого очі опустив? Йди, дитино, спати.
Час вже пізній, відпочинь», – звернулася мати.

Вже з-під ковдри виглядають сонні оченята:
«Як прийде, то розбудить», – він шепнув до тата.
Сніг літає за вікном, свище завірюха.
Дійсність злилася зі сном... Невже це Він стука?
Ніжки з ліжка опустили, в темі блукають очі:
«Мамо, тату, відчиняйте! Він увійти хоче!»
Батько згадував, не спав, як колись в дитинстві
Вони Біблію читали з татом наодинці.

Серце тьохнуло в душі: «Я забув про Бога.
Залишив я в цім житті батькову дорогу».
А малий на другий день, як настала днина,
З церкви тьотою в дім привів, щоб все пояснила.
Довго разом за столом всі вони сиділи
І з Писанням у руках довго гомоніли.
Виявляється, що той дивний Подорожній –
Це Спаситель наш Ісус, що в дім прямує кожний.
Хоче в серце увійти, світло засвітити,
З Ним вам буде радісно і безпечно жити.

Чи приходив вже до вас дивний Гість Небесний?
Якщо прийде, то відкрийте, бо то дар чудесний.
З Ним любов, надія, радість, вірність, мудрість, сила,
З Ним Небесна Батьківщина і життя щасливе.

Ляля Проданюк

«Тайны другого»

Привет, ребята!

Вы еще не забыли наш разговор о секретах? Что ж, продолжим его. Напомню только, что полезные знания о дружбе, в том числе и то, что касается секретов, мне помогла приобрести «Суперкнига», т.е. Библия. Хочу порекомендовать ее всем вам.

В прошлый раз мы говорили о ненужных секретах, которые рано или поздно перестанут ими быть и могут принести нам только одни неприятности. В Библии написано: «Нет ничего тайного, что не сделалось бы явным». Об этом нужно помнить, когда хотим скрыть свои плохие поступки, замыслы, слова. Или же что-то доброе, чем можем поделиться с друзьями. Сегодня же мы поговорим о секретах, которые нам следует беречь. Библия предупреждает: «Кто ходит переносчиком, тот открывает тайну; и кто широко раскрывает рот, с тем не сообщайся... тайны другого не открывай».

Леночка сказала по секрету своей подруге Тане о том, что хочет вышить крестиком маленькую картинку и кому-то подарить. «Только пока что никому не говори», – попросила она подружку. Таня пообещала. Но вдруг ей пришла мысль, что Лена может подарить эту картинку ее, Таниной, любимой учительнице, для которой она сама готовила

подарок на 8 Марта. А вдруг Леночкин подарок ей больше понравится? Она так много об этом думала, что не выдержала и высказала это предположение Оле. Оля посочувствовала Тане и даже стала возмущаться, как это плохо со стороны Лены. Возмущение было трудно сдерживать, и Оля сказала об этом Кате, соседке по парте, а та рассказала дома маме о том, как их одноклассница Лена некрасиво себя ведет, хочет выставить себя лучшей, чем ее подруга, перед учительницей. Эта женщина работала вместе с мамой Лены и расспросила у нее о Леночке: чем она увлекается, чем занята сейчас в свободное время. Мама Лены рассказала, что ее дочке очень понравилось вышивать крестиком, что одну вышитую картинку она подарила своей бабушке, а сейчас вышивает еще одну, чтобы подарить соседке.

Как стыдно было маме Леночкиной одноклассницы за свою дочь и ее подружек, которые так исказили хорошее намерение этой девочки. Пусть библейское предупреждение «тайны другого не открывай» поможет вам, ребята, беречь ваших друзей от сплетен, которые чаще всего разрушают дружбу. Продолжим разговор о секретах в следующем выпуске газеты.

До встречи!
Ваша Дружба Дружбозна

Кроссворд

«Сегодня я надену...»

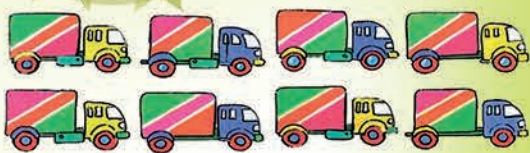
Костюм
Галстук
Платье
Пиджак
Кепка
Джинсы
Рубашка
Штаны
Юбка
Сарафан
Жилетка

Тапочки
Куртка
Свитер
Шуба
Футболка
Кофта
Колготы
Брюки
Лосины
Кроссовки

Т	К	И	К	Д	Н	С	Ы	Н	Ы
А	Ч	П	О	Ж	И	Ш	Т	А	Ж
П	О	Л	С	Т	Ю	М	Е	Л	И
С	Р	А	Т	Ь	Е	А	Т	К	А
А	Е	Т	И	В	С	К	К	А	К
Р	Ш	У	Б	А	Ю	Б	Л	А	О
А	И	Н	Ф	У	Т	Б	О	Т	Ф
Ф	С	Ы	Г	А	Л	С	Т	У	К
А	О	А	Б	У	Р	К	О	Л	Г
Н	Л	Ш	К	К	С	С	Ы	Т	О
П	И	Д	А	Р	О	О	В	К	К
К	А	Ж	Б	Р	Ю	К	И	И	У
К	Е	П	К	А	У	А	К	Т	Р

Крик в подьезде

На узліссі — первоцвіт
Шле весняний свій привіт,
Усміхається малятам:
— Радий в лісі вас вітати!
Ще радію я від того,
Що хвалити можу Бога:
За яскраву, щирю весну,
Що життя мені принесла,
За простори лісові,
За хмаринки дощові!
Вам, мабуть, також, малята,
Є що Богові сказати.



Найди два однакових фургона

Ребусы



карус

елок



Прямоугольники

Сколько прямоугольников на картинке?



Цифры в клеточках

Размести в клеточках цифры от 1 до 6 без повторений по вертикали и горизонтали

		3	4		
	2			5	
1					6

— Помогите! В подвале лопнула труба отопления! — раздался в подъезде многоэтажного дома пронзительный мальчишеский крик. Случившееся было серьезной бедой для всех жителей этого дома: стояли холодные дни, а в семьях было много малолетних детей, которые могли простудиться и заболеть. Кроме того, затопление подвала грозило вещам, которые находились в подвальных кладовках жильцов. Зазвонили телефоны — люди вызывали аварийную службу, кое-кто из жителей дома бросился, чтобы вытащить из подвала самое ценное.

Каково же было удивление спустившихся в подвал, когда они увидели, что все трубы целы и ничто не грозит затоплением.

Прибыла аварийная машина — люди негодовали по поводу ложного вызова, требовали возмещения убытков: напрасного расхода бензина, затраченного времени... А за домом смеялся

довольный своей удавшейся проделкой двенадцатилетний Саша. Он был известен среди детворы этого двора своими выдумками и шутками далеко не самого лучшего толка.

— Опасно так врать, — сказал один из мальчиков, догадавшийся, кто виновник шутки.

— Ничего опасного! — махнул рукой Саша. — Зато смешно было смотреть, как все забежали! Я выдумаю, а они верят — разве не смешно?

А однажды в подвале действительно прорвало трубу отопления. Обнаруживший это стал просить соседей, чтобы они позвонили в аварийную службу. Люди стали возмущаться:

— Надоели эти шуточки! Если хотите, так и зовите аварийщиков! А мы тут причем?

Так Сашина ложь принесла людям беду.

Будьте же правдивыми всегда, говорите только ПРАВДУ!



Найди отличия



Аплікація «Теремок»

Малюнки читачів



Оксанка Казьонна, 10 років



Валерія Басс



Надія Дягинська



Вікторія Казьонна



Павло Казьонний

Дорогі гіму!

Будь ласка, намалюйте малюнки про те, як ви проводите свій вільний час, і надішліть нам. Будемо вдячні. Свої малюнки ви зможете побачити на сторінках нашої газети. Успіхів!

Привіт, малята!

Сьогодні ви зможете виготовити двох цікавих тваринок – жабку та мишку, а також помешкання для них – теремок. Виріжте окремі фрагменти і наклейте їх на цупкий папір. Ось і готові тваринки! Наступного разу ви зможете виготовити вовчика та ведмедика.



Продовження в наступному номері

20:00*
Неділя

*Увага! Програма виходить раз на два тижні

ТЕЛЕКАНАЛ
www.hopechannel.info

Дитячі програми на DVD-дисках
Замовити:
zakaz@hopechannel.info
Замовлення за телефоном:
0 800 50 157 80
(дзвінки зі стаціонарних телефонів по Україні безкоштовні)

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10— А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428— 84— 38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна,
Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.



Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua